

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 200/2021-38

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára (sudca spravodajca), zo sudkyne Jany Laššákovej a sudcu Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], a [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpených advokátskou kanceláriou [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED], v mene ktorej koná konateľ a advokát [REDACTED], proti postupu Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. PK 25 C 95/04 v období po právoplatnosti nálezů Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. I. ÚS 350/2013 z 11. septembra 2013 takto

r o z h o d o l :

Ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľov a skutkový stav veci

1. Sťažovatelia sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 18. novembra 2020 domáhajú vyslovenia porušenia ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a ich práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom všeobecného súdu v konaní označenom v záhlaví tohto uznesenia. Ústavnému súdu navrhujú nálezom vysloviť porušenie ich označených práv napadnutým postupom všeobecného súdu, prikázať všeobecnému súdu konať v ich veci bez zbytočných prieťahov, priznať im primerané finančné zadosťučinenie v sume 7 000 eur, a to každému z nich, ako aj náhradu trov konania.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovatelia sú účastníkmi konania vedeného pred Okresným súdom Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. PK 25 C 95/04 (ďalej aj „namietané konanie“), a to na strane žalobcov, kde predmetom konania bolo pôvodne určenie neplatnosti zmluvy o predaji časti podniku a vrátenie špecifikovanej sumy s príslušenstvom, ktorá bola z titulu uzavretej zmluvy vyplatená žalovanému. Žaloba bola podaná 21. mája 2004 na vtedajšom Okresnom súde Pezinok, pričom z dôvodu zrušenia označeného všeobecného súdu bola vec postúpená okresnému súdu. Namietané konanie nie je ku dňu podania ústavnej sťažnosti pred okresným súdom meritórne ukončené.

II.

Argumentácia sťažovateľov

3. Sťažovatelia v ústavnej sťažnosti hneď v úvode prezentujú postup okresného súdu v počiatočnej etape konania až do obdobia prijatia nálezu ústavného súdu č. k. I. ÚS 350/2013 z 11. septembra 2013, ktorým bolo konštatované porušenie ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v namietanom konaní. V ďalšom bode ústavnej sťažnosti poukazujú na to, že okresný súd 12. decembra 2013 vydal v ich veci v poradí svoj druhý rozsudok, ktorým žalobu sťažovateľov zamietol a ktorý sťažovatelia napadli odvolaním. Uvádzajú, že odvolacie konanie vedené pred Krajským súdom v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) bolo uznesením krajského súdu z 10. marca 2015 prerušené až do skončenia súvisiaceho špecifikovaného dovolacieho konania, pričom následne krajský súd uznesením z 31. januára 2020 napadnutý rozsudok okresného súdu pre vadu nepreskúmateľnosti zrušil a vrátil mu vec sťažovateľov na ďalšie konanie. Podľa vyjadrenia sťažovateľov bol okresný súd po vrátení veci odvolacím súdom sedem mesiacov nečinný a termín pojednávania určil až na základe ich sťažnosti na prietahy v konaní, ktorú adresovali predsedníčke okresného súdu. Podľa ich názoru nebol postup okresného súdu v namietanom konaní dostatočne efektívny a sústredený a sú toho názoru, že už samotná doterajšia dĺžka konania, ktorá predstavuje viac ako šesť rokov, indikuje bez ďalšieho porušenie ich označených práv.

III.

Vyjadrenie okresného súdu a replika sťažovateľov

III.1. Vyjadrenie okresného súdu

4. Ústavný súd uznesením č. k. II. ÚS 200/2021-21 z 21. apríla 2021 prijal ústavnú sťažnosť sťažovateľov v celom rozsahu na ďalšie konanie. V súvislosti s vecným prerokovaním ústavnej sťažnosti 11. mája 2021 vyzval ústavný súd predsedu okresného súdu na vyjadrenie sa k vecnej stránke ústavnej sťažnosti a k ďalším súvisiacim špecifikovaným okolnostiam.

5. Na výzvu ústavného súdu reagoval predseda okresného súdu podaním č. k. Spr. 200/2021 z 10. augusta 2021, ktoré obsahovalo stručné vyjadrenie zákonného sudcu, ktorý poukazom na špecifikované procesné úkony namietaného konania vyslovil stanovisko, že sa vo veci sťažovateľov koná.

III.2. Replika sťažovateľov

Právny zástupca sťažovateľov sa k stanovisku okresného súdu vyjadril podaním doručeným ústavnému súdu 23. augusta 2021. Zotrvál v ňom na dôvodoch podanej ústavnej sťažnosti, pričom upresnil aj ďalšie relevantné okolnosti. Uviedol, že sťažovatelia okresnému súdu predložili návrh na prerušenie konania do právoplatnosti skončenia dovolacieho konania vedeného pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. 2 Obdo 79/2020 týkajúceho sa veci sp. zn. 23 Cb 9/09, avšak okresný súd rozhodol o prerušení konania do právoplatného skončenia konania sp. zn. 23 Cb 9/09, kde predmetné uznesenie okresného súdu o prerušení konania bolo zrušené odvolacím súdom. Právny zástupca sťažovateľov tak uvádza, že o otázke prerušenia konania rozhodol okresný súd v rozpore s ich návrhom. Zrušenie uznesenia okresného súdu o prerušení konania odvolacím súdom hodnotia sťažovatelia ako neefektívnu činnosť okresného súdu a poukazujú na to, že ide už v poradí o štvrté zrušené rozhodnutie okresného súdu. V závere dôvodí celkovou doterajšou dĺžkou namietaného konania, ktorá predstavuje sedemnásť rokov, čo vnímajú ako celkovú dĺžku konania v právnom štáte neospravedliteľnú.

6. Ústavný súd podľa § 58 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov vec prejednal a rozhodol bez nariadenia ústneho pojednávania, keďže na základe obsahu podaní dospel k záveru, že od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

7. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, v zmysle ustálenej judikatúry (IV. ÚS 74/02, III. ÚS 247/03, IV. ÚS 272/04) ústavný súd zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitost' veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu.

8. Pokiaľ ide o otázku predmetu posudzovaného konania, ústavný súd odkazuje na svoj predchádzajúci nález č. k. I. ÚS 350/2013 z 11. septembra 2013, v ktorom vyhodnotil vec sťažovateľov ako čiastočne zložitú po stránke skutkovej a aj právnej.

9. V konaní o ústavnej sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov ústavný súd okrem zložitosti veci skúma aj to, akým spôsobom sa na priet'ahoch konania podieľala osoba, ktorá podala ústavnú sťažnosť vo veci porušenia jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Z chronologického prehľadu vykonaných procesných úkonov namietaného konania v posudzovanom období nezistil okolnosť signalizujúcu pasivitu sťažovateľov ako účastníkov konania.

10. Napokon sa ústavný súd zaoberal hodnotením postupu okresného súdu v namietanom konaní v období po právoplatnosti predchádzajúceho nálezu ústavného súdu z 11. septembra 2013. Po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu týkajúceho sa namietaného konania dospel k niekoľkým relevantným čiastkovým záverom. V prvom rade poukazuje na skutočnosť, že v posudzovanom úseku konania, teda v období po právoplatnosti nálezu ústavného súdu č. k. I. ÚS 350/2013 z 11. septembra 2013, ktoré ku dňu rozhodovania ústavného súdu predstavuje

dobu približne ôsmich rokov, sa vec sťažovateľov nachádzala takmer celých šesť rokov pred odvolacím súdom (od 12. marca 2014 do 4. marca 2020), pričom sťažovatelia v ústavnej sťažnosti odvoláciu inštanciu ako porušovateľa svojich práv nevymedzili. Ústavný súd síce zistil v posudzovanom období, keď sa vec sťažovateľov nachádzala práve pred okresným súdom, určité negatívne momenty v postupe okresného súdu, a to zrušenie rozsudku okresného súdu z 12. decembra 2013 odvolacím súdom a tiež zrušenie uznesenia okresného súdu o prerušení konania z 22. februára 2021, nejde však o také závažné okolnosti, ktoré by signalizovali intenzitu umožňujúcu ústavnému súdu konštatovať porušenie práv sťažovateľov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

11. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd ústavnej sťažnosti sťažovateľov nevyhoviel. Na základe uvedenej skutočnosti rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. septembra 2021

Peter Molnár
predseda senátu